

บทที่ ๓

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย นครพนม

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (จำนวน ๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัย และพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ (จำนวน ๙ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็น

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด คือ

- ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
- ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
- ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม
- ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี
- ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง หรือผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อให้เป็นหลักประกันให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะตามที่กำหนด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตร มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของผู้เรียน ซึ่งผลการดำเนินการดังกล่าว สามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตได้เป็นอย่างดี

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล คะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของหลักสูตร มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติและ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. หลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
๒. การได้รับการตอบรับหรือรับรองจากระบบ CHE Curriculum Online : CHECO

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชน
ท้องถิ่น
ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ
ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรมีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น คະแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรมีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรมีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เช่น การจัดการเรียนการสอนให้ ความรู้กับชุมชน การให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การนำโจทย์ชุมชนมาใช้ในการเรียน การสอนและนำไปสู่การพัฒนาชุมชน เป็นต้น

๒. การปรับปรุงหรือออกแบบหลักสูตร ปรับปรุงรายวิชา ปรับปรุงกิจกรรม

๓. หรือสามารถวัดจากแบบรายงานหลักสูตร ที่งานหลักสูตรสร้างแบบรายงานและ

สำรวจ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	ร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยมีความรู้ความสามารถและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเอง มีลักษณะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทนทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม คະແນនระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถาม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนมวัดจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

- นับซ้ำกรณีที่ใช้บัณฑิตมีจำนวนบัณฑิตมากกว่า ๑ คน

- จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของ

จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ตามรอบการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วได้ออกงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด การนับการมีงานทำนั้นกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภท ที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้นั้น เป็นตัวชี้วัดหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงควมมีคุณภาพของหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย โดยการคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นับผู้ที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท ผู้ที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา (ช่วงระยะเวลา ๑ ปี ที่สำเร็จการศึกษา)

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ ๑. ผู้สำเร็จการศึกษาต้องตอบแบบสำรวจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

๒. กรณีหลักสูตรใหม่ไม่ต้องประเมิน เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัย ต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยมีความรู้ความสามารถและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเองมีลักษณะผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านรายวิชาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ หรือผ่านการอบรมการเป็นผู้ประกอบการสามารถนับได้

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ภารกิจด้านการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์นั้น จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) อาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ และเกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบหรือตอบสนองความจำเป็นของชุมชน สังคม หรือเกิดผลกระทบต่อผู้เรียน การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส หรือมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด คือ

๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ โดยเป็นผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยไม่นับซ้ำในกรณีอาจารย์ ๑ ท่านมีผลงานมากกว่า ๑ ผลงาน ให้นับ ๑ ผลงานเท่านั้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์
ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้
สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง
เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและ การ
แข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์
ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่
ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทาง
วิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้
สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้าง
ให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การ
ขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ
และ นักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทาง
วิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทาง
วิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของ
ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐
ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ
และนักวิจัยตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม
หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/
หรือระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมิน

หมายเหตุ

๑. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๒. ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการมีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เป็นผลผลิตภาพของมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของอาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและการแข่งขันระดับชาติ การสร้างความรู้และความเข้าใจ และสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์มีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญามีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมิน

น้ำหนัก	รายการ
๐.๒	ยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๔	ยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๖	มีการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับชาติ
๐.๘	ผลงานได้รับอนุมัติจดอนุสิทธิบัตร
๑.๐	ผลงานได้รับอนุมัติจดสิทธิบัตรในระดับชาติ หรือการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับนานาชาติ
๑.๕	การยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ
๒.๐	การยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

จำนวนโครงการวิจัยที่ทำคำรับรองกับสถาบันวิจัยในการยื่นสิทธิบัตร ภายใน ๓ ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และจะต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด บททศความวิชาการมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกับภายใน หรือหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ} \times 100}{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{100} \times 5$$

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัย และพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑.๑ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการดำเนินงานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑.๒ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่หน่วยงานในสังกัด อว. ได้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับหน่วยงานอื่นๆ

๑.๓ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานในสังกัดอว. โดยหน่วยงานไม่ได้วิจัยเอง

๒. ระยะเวลา

๒.๑ ใช้ผลงานย้อนหลังได้ ๓-๕ ปี โดยในการคิดมูลค่าเพิ่ม จะคิดเฉพาะปีนั้นๆ

๓. มูลค่าเพิ่ม ได้แก่

๓.๑ ประเมินเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจริงเท่านั้น

๓.๒ คิดมูลค่าเพิ่มของทั้งโครงการวิจัย โดยคิดทั้งมูลค่าเพิ่มที่ได้ต่อ อว. และหน่วยงานที่รับผลงานวิจัย

๔. วิธีคำนวณ

มูลค่าเพิ่มรวมทางเศรษฐกิจ = รายได้ของหน่วยงานในสังกัด อว. + มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ + มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

หมายเหตุ : ๑) การคำนวณคำนึงถึง Counter factual นั่นคือเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียง ความจริงที่สุด

๒) มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และ มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ แต่ละตัวจะต้อง

๓) ในกรณีที่มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นจะต้องมีการแบ่งสัดส่วนการทำงานอย่างสมเหตุสมผล (Attribution)

๔) ในกรณีที่ประมาณการผลลัพธ์ทางสังคมในอนาคตตลอดช่วงเวลามากกว่า ๑ ปี โดยที่กิจการจะไม่มีการลงทุนเพิ่มเติมระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ควรทำประมาณการอัตราการลดลง (Dropoff) ของผลลัพธ์ทางสังคม

๕) กรณีโครงการมีผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว ควรรายงานผลกระทบทางสังคมเฉพาะมูลค่าเพิ่มที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

๕. นิยามของการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจ

๕.๑ รายได้ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม

๑) ค่าธรรมเนียม = การอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัยต่าง ๆ เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

๒) รายได้จากการให้บริการด้านการวิจัยและพัฒนา = รายได้จากการรับจ้าง/การร่วมวิจัยและพัฒนา การให้คำปรึกษา การฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ การรับจ้างผลิต และการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ การวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัย

๕.๒ มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ

๑) การลดต้นทุน = ต้นทุนที่ลดลงของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. เช่น กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประหยัดพลังงาน ประหยัดเวลา ประหยัดวัตถุดิบ ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ค่าจ้างแรงงานลดลง และลดการสูญเสียจากการผลิต เป็นต้น

๒) กำไรเพิ่มขึ้น = กำไรที่เพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน เฉพาะส่วนที่ได้มาจากการรับบริการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. (หากจะรายงานด้วยยอดขายที่เพิ่มขึ้น ควรหักลบด้วยต้นทุนการผลิตที่ใช้ไปด้วย เพราะบางผลงานวิจัยทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากรายงานกำไรที่เพิ่มขึ้นจึงจะเป็นการรายงานด้วยมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริง)

๓) การประหยัดเงินตราต่างประเทศ = การลดมูลค่าการนำเข้าอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา ในกรณีที่มีการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีมีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า

การประหยัดเงินตรา ต่างประเทศ	= (จำนวนหน่วยสินค้าที่นำเข้าต่อปี x ราคาสินค้านำเข้า) - (จำนวนวัตถุดิบนำเข้าเพื่อผลิตสินค้าทดแทน x ราคาวัตถุดิบนำเข้า)
---------------------------------	---

๔) การป้องกันการสูญเสียภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในสินค้า

๕.๓ มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

๑) การจ้างงานเพิ่ม = การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการจ้างงานอันเป็นผลมาจากการวิจัย พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยนับเฉพาะกรณีที่มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในรูปแบบของการฝึกอบรมเสริมสร้างอาชีพ และการจ้างงานที่เกิดจากการเกิดธุรกิจใหม่หรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

การจ้างงาน เพิ่ม	= จำนวนคน x ค่าจ้างที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนที่เป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ จำนวนคนที่จ้างเพิ่มขึ้นอันเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา x ค่าจ้าง (ทั้งนี้ แล้วแต่กรณี)
---------------------	--

๒) การลงทุนเพิ่ม = การลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ซื้อวัตถุดิบ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อรับการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น ๆ ไปทำการขยายการผลิตและปรับปรุงการผลิต

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ๐ - ๕ ล้านบาท

๒. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ห้าล้านบาทหนึ่งบาท ถึง สิบล้านบาท

๓. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ สิบล้านบาทหนึ่งบาท ถึง สิบห้าล้านบาท

๔. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ สิบห้าล้านบาทหนึ่งบาท ถึง ยี่สิบล้านบาท

๕. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ข้อ ๑	มีการดำเนินการ ข้อ ๒	มีการดำเนินการ ข้อ ๓	มีการดำเนินการ ข้อ ๔	มีการดำเนินการ ข้อ ๕

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักมหาวิทยาลัย ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการ มีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวชี้วัด จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ

๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกหนึ่งภารกิจมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงกระบวนการ ผลลัพธ์และผลกระทบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาปัญหา ความต้องการของ กลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ การดำเนินงานวิจัยสู่การบริการวิชาการ ทั้งการบริการ วิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อสร้างประโยชน์นำไปสู่การเสริมสร้างความ เข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และตอบสนองต่อการ เป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และ เทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะ นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ต้องมีการสรุปผลสำเร็จของโครงการบริการวิชาการว่าเป็นอย่างไร

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการ ชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ ผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่าง ยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความ เข้มแข็งและการพัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการแก่สังคม ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือ วิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้าง}}{\text{คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

ความเข้มแข็งและการพัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือ
ประเทศ

๑๐๐

หมายเหตุ

๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ (ด้านผู้เรียน เช่นการได้ความรู้ใหม่ ๆ หลักฐานคือสิ่งที่ออกไปบริการวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน ชุมชนท้องถิ่น เช่น คุณภาพชีวิตชุมชนดีขึ้น สร้างรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพ ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้)

๒. การประเมินผลโครงการต้องมี IPO และมีการประเมิน Output Outcome Impact

๓. ผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ ต้องมีแผน มี IPO มียุทธศาสตร์ เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อขับเคลื่อนให้การบริการวิชาการแก่สังคมที่มีประสิทธิภาพ

๔. นำเสนอการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีโครงการกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยต้องมียุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ที่ทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ตัวชี้วัด จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ

๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีโครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องและครอบคลุมตามจุดเน้นพันธกิจ ด้านการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมในแผนปฏิบัติการประจำปี และมีการบูรณาการร่วมกันกับพันธกิจ อื่นๆ โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิตที่จัดให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน ฟื้นฟู พัฒนาและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและเป็นรากฐานการพัฒนาองค์ ความรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนใน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์การประเมิน

๑. มีแผนด้านทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย และกำหนดตัวบ่งชี้วัด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๓. มีการประเมินความสำเร็จตัวชี้วัดโครงการ กิจกรรม ที่ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่
 - ๓.๑ ด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๓.๒ มีการบูรณาการโครงการ กิจกรรม ร่วมกับภาคีเครือข่ายภายในและภายนอก
 - ๓.๓ มีการบูรณาการกับรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยมีนักศึกษาเข้าร่วม
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จและนำไปปรับปรุง
๕. มีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัย ให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล การบริหารตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยการบริหารต้องอยู่ภายใต้ธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด จำนวน ๙ ตัวชี้วัด คือ

- ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
- ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
- ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ
- ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
- ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ
- ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง
- ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
- ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ
ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๔ ประการ ได้แก่

(๑) ด้านความรู้ (๒) ด้านทักษะ (๓) ด้านจริยธรรม (๔) ด้านลักษณะบุคคล และอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย ด้านจิตสาธารณะ พร้อมทั้งทักษะการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตผ่านกระบวนการ PDSA/PDCA (Plan Do Study หรือ Check Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์การประเมิน

๑. มีแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา และกำหนดตัวบ่งชี้ วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
๓. มีการจัดโครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอนโดยมีนักศึกษาเข้าร่วม และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ
ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่เป็นประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตั้งแต่การให้คำปรึกษาด้านการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และให้บริการข้อมูลหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษา สิทธิประโยชน์ของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ การบริการจัดหางาน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภายใต้การให้บริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์การประเมิน

- มีระบบและกลไกในการบริการและให้คำปรึกษา
- มีการเผยแพร่ระบบกลไกในการบริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
- มีการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ๓ ด้าน คือ
 - ด้านให้ความช่วยเหลือสุขภาพจิต
 - ด้านทุนการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ.) ทุนภายใน-ภายนอก
 - ด้านสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา เช่น ประกันอุบัติเหตุ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ นักศึกษาวิชาทหาร หอพักนักศึกษา กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- ประเมินคุณภาพของการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
- นำผลการประเมินไปปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติราชการ

ชนิดตัวชี้วัด กระบวนการ

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่มีหน้าที่หลักในการให้การศึกษา พัฒนาความรู้และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดทักษะทางปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคม ภายใต้พันธกิจหลัก ๕ ด้านคือ ๑) พันธกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร ๒) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต ๓) พันธกิจด้านการวิจัย ๔) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ และ ๕) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งการวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงาน จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีกลไกในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ และบรรลุมิติทัศน์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีแบบมีส่วนร่วมและเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

๒. มีการกระจายความรับผิดชอบตัวชี้วัดแผนผ่านการทำคำรับรองการปฏิบัติงานจากมหาวิทยาลัยสู่คณะ/วิทยาลัย สำนัก สถาบัน

๓. มีระบบและกลไกการกำกับ ติดตาม แผนปฏิบัติราชการที่ประกอบด้วย ความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ความสำเร็จในการเบิกจ่าย และความสำเร็จของตัวชี้วัด

๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปดำเนินการ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔	ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	

คำอธิบายตัวชี้วัด

ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต การคำนวณต้นทุน เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนี้ถูกกำหนดตาม พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๔ เรื่อง การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของภาครัฐ พร้อมทั้งเป็นการวิเคราะห์โอกาสทางการแข่งขันให้แก่องค์กร

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีคณะกรรมการดำเนินการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๒. มีการวิเคราะห์ รายรับ - รายจ่าย ของหลักสูตร เพื่อจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตระดับหลักสูตร
๓. มีการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการแข่งขันของหลักสูตร จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปดำเนินการต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ชนิดตัวชี้วัด กระบวนการ

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความสมดุลย์ทางด้าน การเงิน/แผนการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของ หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณ แผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่หน่วยงานได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่าง เป็นระบบครบทุกภารกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดง รายละเอียดการใช้จ่ายในทุกภารกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความ มั่นคงของหน่วยงานได้

นิยามศัพท์

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทาง การเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหา สำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาว เท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงิน อุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่าหรือหน่วยงาน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงิน จะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน รอบระยะเวลา รอบปีงบประมาณ (๑ ต.ค. ๒๕... – ๓๐ ก.ย. ๒๕...)

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมี ประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากร
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุม หน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๖. มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗. ผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ

๑. มีแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

๑.๑ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่ง
ใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

๑.๒ หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ดำเนินการ
วิเคราะห์ทรัพยากรที่ ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และทำการประเมิน
มูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะ เป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มา
ของงบประมาณดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็น งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้หน่วยงาน เงินบริจาค หรือ
หน่วยงานจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุน ต่างๆก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำ
งบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ

๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการ
ใช้เงิน อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒.๑ มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือ
เงินทุน และเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒.๒ มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับ
การยอมรับโดยทั่วไป ของบุคลากร ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการ
ทบทวนความเหมาะสมของ หลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๒.๓ มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจ
ของหน่วยงานในทุก ด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้
รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่าง เหมาะสม

๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนา
หน่วยงาน และบุคลากร หน่วยงานอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงานงบประมาณประจำปีที่
แตกต่างกันได้แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำ
งบประมาณประจำปีเสนอที่ประชุมหน่วยงาน ควรได้มีการวิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณ
ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปี
อย่างน้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามภารกิจของหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละภารกิจมีความเพียงพอมาก น้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุม หน่วยงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบแสดงผลการดำเนินงาน และงบแสดงฐานะทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วหน่วยงานมีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของหน่วยงานในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอ ผู้บริหารของหน่วยงาน และที่ประชุมหน่วยงาน

๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๕.๑ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่าได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่ และได้ใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

๕.๒ มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อกิจกรรม

๕.๓ มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงาน

๕.๔ มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

๖. มีคณะกรรมการหรือคณะทำงานหรือผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตาม ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗. ผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

๗.๑ ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศหรือสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของ หน่วยงาน

๗.๒ มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหาร/ที่ประชุมหน่วยงานตามแผนที่กำหนด

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน

๒. รายงานทางการเงิน

๓. หลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำงบประมาณ

๔. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดตัวชี้วัด กระบวนการ

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และ กระบวนการ ดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือ บรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ รอบระยะเวลา รอบปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงหรือผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน

๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงตามบริบทของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)

- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน

- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารงาน การให้บริการ การบริหาร งานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ

- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก

- อื่น ๆ ตามบริบทของหน่วยงาน

๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒

๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อที่ประชุมหน่วยงานเพื่อ พิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากที่ประชุมหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือ วิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ชนิดตัวชี้วัด กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ
ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้นถ้าหน่วยงานมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน มีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากร และดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากร
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาบุคลากร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการ ๑ ข้อ	ดำเนินการ ๒ ข้อ	ดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	ดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	ดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
ชนิดตัวชี้วัด ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ
ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนรับที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เพื่อให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าตามต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตนักศึกษาที่ได้กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับได้จริง}}{\text{จำนวนนักศึกษาตามแผนรับ}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของนักศึกษาที่รับได้จริง}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ นักศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์
การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ชนิดตัวชี้วัด ผลผลิต

ผู้รับผิดชอบ

ผู้ตรวจสอบ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มี
วัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความ
เข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
โดยต้องมี ๑) เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และ
ประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน ๒) ผลิตบัณฑิตและ
เป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการ
ขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่๓) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้
ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน ๔) สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์
และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า
๕) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ
ท้องถิ่น กอปรกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คะแนนระหว่าง ๐-๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็น
มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕}} \times ๑๐๐$$

พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้น}}{\text{เชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น}} \times ๕$$